

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.621 van 4 juli 2000
in de zaak A. 87.805/VII-19.814.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. LAMRABET,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 10 november 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 14 september 1999 "tot afneming van de verblijfskaart van een onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen", aan verzoeker op dezelfde dag ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 april 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 mei 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DENYS die, loco Advocaat R. LAMRABET verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, is in België geboren uit XXX ouders.

1.2. Tijdens zijn jeugd heeft verzoeker zich schuldig gemaakt aan allerlei laakbare praktijken. Op een bepaald ogenblik geraakte verzoeker verslaafd aan drugs en pleegde een aantal strafbare feiten, waarvoor hij veroordeeld werd.

1.3. Op 3 maart 1988 wordt hij het voorwerp van een koninklijk besluit tot uitzetting dat in werking treedt op 3 mei 1988 en geldig is voor een termijn van 10 jaar, verstrijkend op 3 mei 1998.

1.4. Tijdens deze termijn bevindt verzoeker zich in een eerste fase nog steeds in België.

1.5. Op 15 mei 1992 wordt verzoeker opgesloten en wordt zijn identiteitskaart afgenomen.

1.6. Op 5 augustus 1995 wordt verzoeker effectief uitgezet. Hij keert evenwel terug, waarna hij weer wordt aangehouden op 5 december 1996.

1.7. Reagerend op een schrijven van de vice-consul van XXX van 9 april 1997, deelt de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 juni 1997 mee dat het niet raadzaam is het koninklijk besluit tot uitzetting op te heffen of op te schorten. Dit schrijven luidt als volgt :

"Met betrekking tot de XXX onderdaan XXX, geboren te G. op 9 december 1962, heb ik de eer U mede te delen dat ik het niet raadzaam acht het koninklijk besluit van 3 maart 1988 lastens hogervermelde op te heffen of op te schorten gezien hij zich, na het treffen van de maatregel, opnieuw schuldig heeft gemaakt aan ernstige strafbare feiten waaronder poging tot vrijwillige doodslag (correctionele rechtbank van Luik - 26 augustus 1992 - 3 jaar gevangenisstraf), inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen (Hof van Beroep van Luik - 14 augustus 1992 - 3 jaar gevangenisstraf) en inbreuk op de wapenwetgeving (correctionele rechtbank van Tongeren - 10 maart 1993 - 1 maand boete).

Bovendien spreekt XXX XXX en is XXX een Europees land waarvan de normen en de cultuur vergelijkbaar zijn met deze die gelden in België."

1.8. Op 19 december 1997 wordt een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten met beslissing tot terugleiding genomen.

1.9. Hij wordt vervolgens een tweede maal uitgezet op 14 februari 1998.

1.10. Hierop schrijft de vice-consul van XXX volgende brief :

"Oostende, 18 februari 1998

Betreft : XXX geboren te G., op 9 december 1962
van XXX nationaliteit.

Mijne Heren,

Graag had ik van Uw diensten geweten onder welke voorwaarden de hierbovenvermelde Europese burger van XXX nationaliteit het land werd uitgezet.

Verleden jaar werd ik ontboden op het Kabinet van de Minister van Binnenlandse Zaken omtrent de zaak 'XXX'. Men verzekerde mij dat na de uitwijzing XXX in 1998 hij terug in België zou mogen komen na 3 maart 1998.

Later werd mij dan gezegd dat hij dit zou kunnen doen, weliswaar na een ontwenningsskuur te hebben gevolgd in XXX.

Kunt U mij uitsluitel geven omtrent de juiste situatie van deze XXX onderdaan. De reden van mijn vraag is ook, omdat ik hem wens te begeleiden en te helpen zijn plaats terug in te nemen in de maatschappij. Wachtend op Uw antwoord, groet ik U, met de meeste blijken van oprechte waardering.

getekend

(...)

Vice Consul van XXX".

1.11. Verzoeker keert na zijn uitzetting vrij vlug terug, om vervolgens weer te worden aangehouden op 6 juni 1998 en nadien te worden veroordeeld.

1.12. Op 25 maart 1999 bekomt verzoeker een nieuwe identiteitskaart voor EU-onderdanen. Ondertussen blijken er meningsverschillen te zijn ontstaan tussen de diverse betrokken Overheidsinstanties. Dit moge blijken uit de brieven van de raadsman van verzoeker en van de Commissie Voorwaardelijke Invrijheidsstelling aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Hiertoe wordt verwezen naar de stukken 293, 294, 296 en 298 van het administratief dossier.

1.13. Op 7 september 1999 richt de Advocaat van verzoeker een fax naar de Dienst Vreemdelingenzaken met de vraag naar de precieze redenen van de (verblijfs-) weigering (adm. doss., stuk 300).

1.14. In antwoord hierop meldt de betrokken dienst dat verzoeker als een nieuw immigrant dient te worden beschouwd (adm. doss., stuk 301).

1.15. De identiteitskaart die op 25 maart 1999 wordt afgegeven, is het voorwerp van de huidige bestreden beslissing tot afneming. De bestreden beslissing van 14 september 1999 luidt :

"ATTEST VAN AFNEMING
van een verblijfs-/vestigingsvergunning of van een verblijfsdocument

Afgegeven in toepassing van artikel 116 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De verblijfskaart van een onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen nr. N. afgegeven te M., op 1 juni 1999, opgesteld op naam van XXX, geboren te G., op 9 december 1962, van XXX nationaliteit, verblijvende te (...) wordt afgenomen.

REDEN VAN AFNEMING :

Blauwe kaart werd onterecht afgeleverd. Kan niet genieten van recht op terugkeer."

1.16. Op 27 oktober 1999 schrijft de nieuwe Raadsvrouw van verzoeker naar de Dienst Vreemdelingen-zaken dat verzoeker de week voordien het bezoek kreeg van een wijkagent met het oog om zijn dossier in verband met zijn identiteitskaart in orde te brengen en hem een kaart af te geven en dat verzoeker bijgevolg in de grootste rechtsonzekerheid met betrekking tot zijn verblijfsstatus verkeert door de tegenstrijdige berichten die hij ontvangt van de gemeente enerzijds en de Dienst Vreemdelingen-zaken anderzijds, en zij vraagt zo snel mogelijk duidelijkheid te willen verschaffen.

1.17. Ondertussen had de Vice-Consul van XXX nog tweemaal de situatie aangekaart bij de nieuwe minister van Binnenlandse Zaken, erop wijzende dat hem verzekerd was dat verzoeker niet zou worden uitgewezen.

1.18. Op 20 januari 2000 antwoordt de Dienst Vreemdelingenzaken in dezelfde zin als voordien.

2. Overwegende dat de nota van de verwerende partij laattijdig werd ingediend, zodat zij uit de debatten wordt geweerd;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker, wat de eerste voorwaarde betreft, een eerste middel ontwikkelt dat als volgt luidt :

"(...)

Schending van de artikelen 51/8 en 62 van de wet van 15.12.80 en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.91 m.b.t. de formele motiveringsplicht van administratieve rechtshandelingen.

Doordat de bestreden beslissing stelde dat de blauwe kaart onterecht werd afgeleverd en dat verzoeker niet kan genieten van een recht op terugkeer.

Terwijl de bestreden beslissing niet uiteenzet waarom deze kaart onterecht werd afgeleverd, noch motiveert waarom verzoeker geen recht op terugkeer heeft aangezien de termijn van 10 jaar van het verbod om het grondgebied te betreden na de inwerkingtreding van het K.B. van uitzetting reeds op 02.05.98 verlopen is.

A. KAART WERD ONTERECHT AFGELEVERD.

De bestreden beslissing motiveert niet waarom de kaart onterecht zou zijn afgeleverd.

De tegenpartij heeft de verplichting haar beslissingen zodanig te motiveren, dat verzoeker begrijpt op welke grondslag de beslissing werd genomen en daar eventueel vrede mee kan nemen wanneer hij meent dat deze grondslag gerechtvaardigd is.

Bovendien laat de tegenpartij verzoeker in het ongewisse met betrekking tot de reden van afgifte van zijn identiteitskaarten na 1988.

B. VERZOEKER KAN NIET GENIETEN VAN EEN RECHT OP TERUGKEER.

Alhoewel het tienjarige verbod om het grondgebied te be(s)treden reeds verstreken is op 02.05.98, stelt de bestreden beslissing dat verzoeker geen recht op terugkeer zou hebben.

Verzoeker verkeert echter wel in de wettelijke voorwaarden om een vestigingsaanvraag in te dienen als E.U.-onderdaan. Verzoeker geniet van een invaliditeitsuitkering, wat naar Europees recht voldoende moet zijn om een recht op verblijf in een Lidstaat te verwerven.

Door het feit dat de tegenpartij verzoeker op een verkeerd spoor heeft gebracht, namelijk door hem steeds een kaart voor E.U.-onderdaan af te geven, waardoor verzoeker in de overtuiging verkeerde dat zijn verblijfssituatie opnieuw geregulariseerd was, nam hij uiteraard geen verdere stappen meer om de vestiging aan te vragen.

De bestreden beslissing voldoet niet aan de vereisten van de motiveringsplicht door zo een summiere motivering op te geven.

Er wordt op geen enkel ogenblik verwezen naar het K.B. van uitzetting van 03.03.88, noch naar andere grondslagen die eventueel de stelling schragen dat verzoeker geen recht op terugkeer heeft.";

Overwegende dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de motivering ervan luidt : "Blauwe kaart werd onterecht afgeleverd. Kan niet genieten van recht op terugkeer."; dat deze motivering dusdanig summier is dat de Raad van State niet kan nagaan om welke reden de "blauwe kaart", - vermoedelijk wordt de verblijfskaart voor EU-onderdanen bedoeld-, "onterecht werd afgeleverd"; dat hetzelfde geldt voor wat het recht op terugkeer betreft; dat niet kan worden uitgemaakt waarom verzoeker dit recht niet heeft; dat evenmin blijkt op welke grond(en) hem dit recht al dan niet terecht werd geweigerd; dat het aangevoerde middel in die mate ernstig is;

3.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt, omdat hij op dit ogenblik niet weet waarom de verblijfskaart van EU-onderdaan hem "onterecht werd

afgeleverd" en waarom hij niet kan genieten van een "recht op terugkeer"; dat dit voor verzoeker een grote onzekerheid meebrengt in verband met zijn verblijfstoestand in het Rijk, bij een eventuele voorwaardelijke invrijheidstelling; dat een dergelijk nadeel, dat hoofdzakelijk van morele aard is, ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

4. Overwegende dat is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 14 september 1999 "tot afneming van de verblijfskaart van een onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen", aan verzoeker op dezelfde dag ter kennis gebracht.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in
openbare terechtzitting, op vier juli tweeduizend,
door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.